ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
ว่าด้วยกระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน
(ฉบับประมวล)

โดยที่สำนักงานได้จัดให้มีกระบวนการอนุญาโตตุลาการตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 ขึ้นเพิ่มเติมจากกระบวนการอนุญาโตตุลาการตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ที่มีอยู่เดิม จึงจำเป็นต้องปรับปรุงขั้นตอนและวิธีการในการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการของสำนักงานให้สามารถรองรับข้อพิพาทที่เกี่ยวกับหลักทรัพย์และข้อพิพาทที่เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้า เพื่อให้กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงานมีความสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรมแก่ผู้ลงทุน สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จึงออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

ข้อ 2 ให้ยกเลิก

(1) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ อน. 25/2544 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการ ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544

(2) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ อน. 22/2545 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2545

(3) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ อน. 7/2547 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการ (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2547

ข้อ 3 ในประกาศนี้

"ผู้ถูกร้อง" หมายความว่า

(1) บริษัทหลักทรัพย์

(2) ตัวแทนจำหน่ายหุ้นในประเทศ

(3) ผู้ดูแลผลประโยชน์ของกองทุนรวม

(4) ผู้รับฝากทรัพย์สินของกองทุนส่วนบุคคล

(5) ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

"ผู้ร้อง" หมายความว่า ผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกร้อง รวมทั้งบุคคลอื่นที่ได้รับมอบหมายจากผู้เสียหายดังกล่าว

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

หมวด 1
บททั่วไป

ข้อ 4 การดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการนอกจากที่ได้ระบุไว้ในประกาศนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 5 ในกระบวนการอนุญาโตตุลาการ สำนักงานจะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นเจ้าหน้าที่ในงานธุรการให้กับอนุญาโตตุลาการ

หมวด 2
การเสนอข้อพิพาท

ส่วนที่ 1
บททั่วไป

ข้อ 6[2] ข้อพิพาทที่ผู้ร้องจะเสนอเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงานต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) เป็นข้อพิพาทอันเนื่องมาจากการที่ผู้ถูกร้องไม่ปฏิบัติตามสัญญา หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือกฎเกณฑ์ที่ออกตามกฎหมายดังกล่าว

(2) เป็นข้อพิพาทที่ผู้ร้องแต่ละรายเรียกร้องค่าเสียหายไม่เกินห้าล้านบาท

(3) ในกรณีเป็นข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการให้บริการทางด้านหลักทรัพย์ หรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกฎเกณฑ์ที่ออกตามกฎหมายดังกล่าว ข้อพิพาทที่ผู้ร้องจะเสนอเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ด้วย

(ก) เป็นข้อพิพาทระหว่างผู้ร้องที่เป็นบุคคลธรรมดาที่ตกลงใช้บริการ หรือเข้าทำสัญญา กับผู้ถูกร้องเกี่ยวกับหลักทรัพย์หรือธุรกิจหลักทรัพย์ หรือเป็นข้อพิพาทระหว่างสมาชิก

[2] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สค. 39/2559 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2559 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2559)

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพกับผู้ถูกร้อง โดยผู้ร้องต้องแสดงหลักฐานเป็นหนังสือหรือข้อสัญญาที่แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกร้องตกลงยินยอมให้มีการเสนอข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ

(ข) เป็นข้อพิพาทที่ผู้ร้องได้ยื่นข้อร้องเรียนผ่านระบบการรับข้อร้องเรียนตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน หรือประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เกี่ยวกับการรับข้อร้องเรียนของลูกค้า แล้วแต่กรณี และปรากฏกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

1. ผู้ร้องไม่ได้รับการติดต่อจากผู้ถูกร้องตามที่ประกาศดังกล่าวกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ร้องยื่นข้อร้องเรียน

2. ผู้ร้องไม่ได้รับการแก้ไขข้อร้องเรียนให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ร้องยื่นข้อร้องเรียน

3. ผู้ร้องเห็นว่าการแก้ไขข้อร้องเรียนเป็นไปอย่างไม่เหมาะสม และแสดงได้ว่าได้มีการสงวนสิทธิว่าอาจนำเสนอข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ

(ค) เป็นข้อพิพาทที่เสนอเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการภายในหกเดือนนับแต่กำหนดระยะเวลาในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ ข้อพิพาทดังกล่าวต้องเกิดขึ้นมาแล้วไม่เกินสองปีนับแต่เกิดเหตุที่ใช้เป็นข้ออ้างในการเรียกร้องสิทธิ เว้นแต่สำนักงานเห็นว่ามีเหตุจำเป็นและสมควรแต่ต้องไม่เกินกำหนดอายุความฟ้องคดีตามกฎหมาย

1. เมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ร้องยื่นข้อร้องเรียน ในกรณีที่ผู้ร้องไม่ได้รับการติดต่อจากผู้ถูกร้อง

2. เมื่อพ้นกำหนดสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ร้องยื่นข้อร้องเรียน ในกรณีที่ผู้ร้องไม่ได้รับการแก้ไขข้อร้องเรียนให้แล้วเสร็จ

3. เมื่อพ้นกำหนดสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ร้องยื่นข้อร้องเรียน ในกรณีที่ผู้ร้องเห็นว่าการแก้ไขข้อร้องเรียนเป็นไปอย่างไม่เหมาะสม

ข้อ 7[1] ในการเสนอข้อพิพาทต่อสำนักงาน ให้ผู้ร้องยื่นคำร้องเสนอข้อพิพาทตามแบบ อญ. 1 ที่สำนักงานกำหนด พร้อมแนบเอกสารหลักฐานประกอบตามที่ระบุในแบบดังกล่าว และสำเนาคำร้องเสนอข้อพิพาทในจำนวนที่เพียงพอเพื่อส่งให้ผู้ถูกร้อง

ข้อ 8[2] ผู้ร้องหลายรายที่มีสิทธิเรียกร้องต่อผู้ถูกร้องเป็นแบบเดียวกันอันเนื่องมาจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเดียวกัน และมีการเรียกร้องค่าเสียหายแต่ละรายไม่เกินห้าล้านบาท ผู้ร้อง

---

[1] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สอ. 8/2556 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2556)

[2] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สค. 39/2559 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2559 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2559)

เหล่านั้นอาจร่วมกันยื่นคำร้องเสนอข้อพิพาทต่อสำนักงานได้ โดยทำเป็นหนังสือแต่งตั้งตัวแทนเพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาตามแบบ อญ. 2 ที่สำนักงานกำหนด เพื่อดำเนินการใด ๆ ในกระบวนการอนุญาโตตุลาการแทนผู้ร้องทุกราย พร้อมทั้งระบุจำนวนอนุญาโตตุลาการกรณีที่เข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการมาพร้อมกับการยื่นคำร้องเสนอข้อพิพาทด้วย

ข้อ 9 เมื่อเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงานตรวจคำร้องเสนอข้อพิพาทแล้วเห็นว่า

(1)[1] ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องถูกต้องครบถ้วนตามข้อ 7 และได้วางเงินประกันค่าป่วยการอนุญาโตตุลาการตามข้อ 32 และค่าตอบแทนในการพิจารณาข้อพิพาทของอนุญาโตตุลาการตามข้อ 34 ครบถ้วนแล้ว สำนักงานจะลงทะเบียนรับคำร้องเสนอข้อพิพาทและส่งสำเนาคำร้องเสนอข้อพิพาทดังกล่าวไปยังผู้ถูกร้อง ตามที่อยู่ที่ระบุไว้ในคำร้องเสนอข้อพิพาทโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

(2) คำร้องเสนอข้อพิพาทไม่เป็นไปตามลักษณะในข้อ 6 สำนักงานจะแจ้งการไม่รับคำร้องและคืนคำร้องเสนอข้อพิพาทนั้นไปยังผู้ร้องภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สำนักงานได้รับคำร้องดังกล่าว

(3) คำร้องเสนอข้อพิพาทไม่ครบถ้วนหรือไม่ชัดเจน ให้ผู้ร้องแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องครบถ้วนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ทั้งนี้ หากผู้ร้องไม่ดำเนินการภายในเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ร้องไม่ประสงค์จะดำเนินการต่อไปและสำนักงานจะยุติการดำเนินการสำหรับคำร้องเสนอข้อพิพาทนั้น

ข้อ 10[1] เมื่อผู้ถูกร้องได้รับสำเนาคำร้องเสนอข้อพิพาทแล้ว อาจยื่นคำคัดค้านข้อพิพาทตามแบบ อญ. 3 ที่สำนักงานกำหนด ต่อสำนักงานพร้อมแนบสำเนาคำคัดค้านข้อพิพาทในจำนวนที่เพียงพอที่จะส่งให้แก่ผู้ร้องภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำร้องเสนอข้อพิพาท โดยให้ผู้ถูกร้องวางเงินประกันค่าป่วยการอนุญาโตตุลาการตามข้อ 32 และค่าตอบแทนในการพิจารณาข้อพิพาทของอนุญาโตตุลาการตามข้อ 34 มาพร้อมกับการยื่นคำคัดค้าน หรือภายในวันสุดท้ายที่ยื่นคำคัดค้านได้

เมื่อเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงานได้รับคำคัดค้านตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ผู้ถูกร้องได้ยื่นคำคัดค้านข้อพิพาทถูกต้องครบถ้วนตามแบบ อญ. 3 และได้วางเงินประกันค่าป่วยการอนุญาโตตุลาการตามข้อ 32 และค่าตอบแทนในการพิจารณาข้อพิพาทของ

---

[1] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สอ. 8/2556 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2556)

[1] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สอ. 8/2556 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2556)

อนุญาโตตุลาการตามข้อ 34 ครบถ้วนแล้ว สำนักงานจะลงทะเบียนรับคำคัดค้านข้อพิพาท และส่งสำเนาคำคัดค้านข้อพิพาทดังกล่าวไปยังผู้ร้องตามที่อยู่ที่ระบุไว้ในคำร้องเสนอข้อพิพาทโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

(2) ในกรณีที่คำคัดค้านข้อพิพาทไม่เป็นไปตามแบบ อญ. 3 หรือไม่ครบถ้วนหรือไม่ชัดเจน ให้ผู้ถูกร้องแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องครบถ้วนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน

ข้อ 11 ในกรณีที่คู่กรณีประสงค์จะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นตัวแทนในการดำเนินการใดๆ ในกระบวนการอนุญาโตตุลาการ หรือประสงค์จะแต่งตั้งบุคคลใดเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการ ให้แจ้งชื่อและที่อยู่ของบุคคลดังกล่าวเป็นหนังสือและยื่นต่อสำนักงาน

หมวด 3[1]

ยกเลิก

หมวด 4

การตั้งและการคัดค้านอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 14[1] ในการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการ ให้มีอนุญาโตตุลาการจำนวนหนึ่งคนเป็นผู้ชี้ขาด โดยให้คู่กรณีเลือกรายชื่ออนุญาโตตุลาการจากทะเบียนรายชื่ออนุญาโตตุลาการของสำนักงานด้วยวิธีการดังต่อไปนี้ เว้นแต่กรณีที่มีผู้ร้องหลายรายร่วมกันยื่นคำร้องเสนอข้อพิพาท ผู้ร้องอาจดำเนินการตามข้อ 15 ก็ได้

(1) ให้ผู้ร้องเลือกรายชื่ออนุญาโตตุลาการโดยเรียงลำดับตามความพอใจสามลำดับและแจ้งรายชื่อดังกล่าวให้สำนักงานทราบเป็นหนังสือภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ยื่นคำร้องเสนอข้อพิพาท หากผู้ร้องไม่แจ้งรายชื่อภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ร้องไม่ประสงค์จะดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการต่อไปและสำนักงานจะยุติการดำเนินการสำหรับคำร้องเสนอข้อพิพาทนั้น เว้นแต่สำนักงานเห็นว่ามีเหตุจำเป็นและสมควร

(2) เมื่อสำนักงานจัดส่งรายชื่ออนุญาโตตุลาการที่ผู้ร้องเลือกไว้สามชื่อให้แก่ผู้ถูกร้องแล้ว ให้ผู้ถูกร้องเลือกอนุญาโตตุลาการจากรายชื่อดังกล่าวโดยให้จัดลำดับรายชื่อตามความพอใจสามลำดับและแจ้งต่อสำนักงานภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องได้รับรายชื่อนั้นโดยให้ถือว่าผู้ถูกร้อง

---

[1] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สอ. 8/2556 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2556)

[1] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สอ. 8/2556 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2556)

ประสงค์จะตั้งอนุญาโตตุลาการในรายชื่อลำดับที่หนึ่งเป็นอนุญาโตตุลาการ ทั้งนี้ หากผู้ถูกร้องไม่แจ้งรายชื่ออนุญาโตตุลาการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกร้องประสงค์จะตั้งอนุญาโตตุลาการตามลำดับรายชื่อที่ผู้ร้องเลือกไว้

(3) ในกรณีที่ผู้ถูกร้องประสงค์จะคัดค้านรายชื่อทั้งสามที่ผู้ร้องเลือกไว้เนื่องจากมีเหตุอันควรสงสัยถึงความเป็นอิสระหรือความเป็นกลางของอนุญาโตตุลาการนั้น ให้ผู้ถูกร้องยื่นหนังสือคัดค้านการตั้งอนุญาโตตุลาการพร้อมด้วยเหตุผลของการคัดค้านตามแบบ อญ. 6 ที่สำนักงานกำหนดต่อสำนักงานภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องได้รับรายชื่อนั้น และให้สำนักงานดำเนินการดังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่าการคัดค้านดังกล่าวมีเหตุที่อาจกล่าวอ้างได้ ให้สำนักงานดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (1) และ (2) โดยอนุโลมจนกว่าจะไม่สามารถเลือกอนุญาโตตุลาการจากรายชื่ออนุญาโตตุลาการของสำนักงานได้

(ข) ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่าการคัดค้านดังกล่าวไม่มีเหตุที่อาจกล่าวอ้างได้ ให้แจ้งให้ผู้ถูกร้องจัดลำดับรายชื่ออนุญาโตตุลาการตามความพอใจจากลำดับรายชื่อที่ผู้ร้องเลือกไว้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สำนักงานแจ้งการไม่มีเหตุคัดค้านให้ผู้ถูกร้องทราบ และหากผู้ถูกร้องไม่แจ้งผลการจัดลำดับรายชื่ออนุญาโตตุลาการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกร้องประสงค์จะตั้งอนุญาโตตุลาการตามลำดับรายชื่อที่ผู้ร้องเลือกไว้

(4) ในกรณีที่อนุญาโตตุลาการที่คู่กรณีได้เลือกไว้แล้วไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ถือว่าคู่กรณีประสงค์จะตั้งอนุญาโตตุลาการตามลำดับรายชื่อที่ผู้ถูกร้องจัดลำดับไว้ถัดไป ทั้งนี้ ในกรณีที่อนุญาโตตุลาการที่คู่กรณีได้เลือกไว้ทั้งสามลำดับไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (1) และ (2) อีกครั้งจนกว่าจะไม่สามารถเลือกอนุญาโตตุลาการจากรายชื่ออนุญาโตตุลาการของสำนักงานได้

ในกรณีที่คู่กรณีไม่สามารถเลือกอนุญาโตตุลาการจากทะเบียนรายชื่ออนุญาโตตุลาการของสำนักงานได้ หรือไม่สามารถเลือกอนุญาโตตุลาการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานได้รับคำร้องเสนอข้อพิพาทที่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์การรับข้อพิพาท ให้ถือว่าคู่กรณีไม่ประสงค์จะดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการต่อไป และสำนักงานจะยุติการดำเนินการสำหรับคำร้องเสนอข้อพิพาทนั้น เว้นแต่สำนักงานเห็นว่ามีเหตุจำเป็นและสมควร

ข้อ 15[2] ในกรณีที่มีผู้ร้องหลายรายร่วมกันยื่นคำร้องเสนอข้อพิพาทตามข้อ 8 และมีการเรียกร้องค่าเสียหายรวมกันเกินกว่าห้าล้านบาท ผู้ร้องอาจแสดงความประสงค์ให้มีคณะอนุญาโตตุลาการที่ประกอบด้วยอนุญาโตตุลาการจำนวนสามคนได้ โดยให้แสดงความประสงค์เช่นนั้นมาในคำร้อง

---

[2] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สค. 39/2559 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2559 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2559)

เสนอข้อพิพาท และผู้ถูกร้องอาจแสดงเจตนาว่าตกลงจะมีอนุญาโตตุลาการจำนวนสามคนหรือไม่มาในคำคัดค้านตามข้อ 10

[1]ในกรณีที่คู่กรณีตกลงกันให้มีคณะอนุญาโตตุลาการที่ประกอบด้วยอนุญาโตตุลาการจำนวนสามคน ให้คู่กรณีเลือกอนุญาโตตุลาการจากทะเบียนรายชื่ออนุญาโตตุลาการของสำนักงานด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

(1) ให้ผู้ร้องเลือกอนุญาโตตุลาการหนึ่งคนโดยแจ้งรายชื่อให้สำนักงานทราบเป็นหนังสือภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สิ้นสุดระยะเวลาการยื่นคำคัดค้านของผู้ถูกร้อง หากผู้ร้องไม่แจ้งรายชื่ออนุญาโตตุลาการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ร้องไม่ประสงค์จะดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการต่อไป และสำนักงานจะยุติการดำเนินการสำหรับคำร้องเสนอข้อพิพาทนั้น เว้นแต่สำนักงานเห็นว่ามีเหตุจำเป็นและสมควร

(2) ให้ผู้ถูกร้องเลือกอนุญาโตตุลาการหนึ่งคนโดยแจ้งรายชื่อให้สำนักงานทราบเป็นหนังสือภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สิ้นสุดระยะเวลาการยื่นคำคัดค้าน หากผู้ถูกร้องไม่แจ้งรายชื่ออนุญาโตตุลาการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว สำนักงานจะเป็นผู้เลือกอนุญาโตตุลาการให้ผู้ถูกร้องแทน

(3) ให้อนุญาโตตุลาการที่ได้รับเลือกตามวรรคสอง (1) และ (2) ร่วมกันเลือกอนุญาโตตุลาการอีกหนึ่งคนเพื่อทำหน้าที่เป็นประธานอนุญาโตตุลาการ

หากผู้ถูกร้องปฏิเสธการมีอนุญาโตตุลาการจำนวนสามคน หรือผู้ถูกร้องไม่แสดงเจตนาว่าตกลงจะมีอนุญาโตตุลาการสามคนหรือไม่ภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าผู้ถูกร้องประสงค์จะมีอนุญาโตตุลาการจำนวนหนึ่งคน และให้ผู้ร้องเลือกรายชื่ออนุญาโตตุลาการโดยเรียงลำดับตามความพอใจสามลำดับ และแจ้งรายชื่อดังกล่าวให้สำนักงานทราบเป็นหนังสือภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สำนักงานแจ้งให้ผู้ร้องทราบถึงการปฏิเสธ หรือการไม่แสดงเจตนาของผู้ถูกร้อง หากผู้ร้องไม่แจ้งรายชื่อภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ร้องไม่ประสงค์จะดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการต่อไป และสำนักงานจะยุติการดำเนินการสำหรับคำร้องเสนอข้อพิพาทนั้น เว้นแต่สำนักงานเห็นว่ามีเหตุจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ในกรณีที่อนุญาโตตุลาการที่ได้รับเลือกไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้นำความในข้อ 14 วรรคหนึ่ง (4) และวรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 16 เมื่อมีการเลือกอนุญาโตตุลาการตามข้อ 14 หรือข้อ 15 แล้ว ให้คู่กรณีตั้งอนุญาโตตุลาการตามแบบ อญ. 5 หรือแบบ อญ. 5-1 ที่สำนักงานกำหนด แล้วแต่กรณี

---

[1] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สอ. 8/2556 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2556)

ข้อ 17 อนุญาโตตุลาการที่ได้รับการแต่งตั้งต้องเปิดเผยให้คู่กรณีทราบถึงข้อเท็จจริงที่อาจเป็นเหตุสงสัยในความเป็นอิสระและความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่เป็นอนุญาโตตุลาการ (ถ้ามี) เมื่อได้รับการแต่งตั้งและตลอดระยะเวลาที่ทำหน้าที่

ข้อ 18 หากปรากฏข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุอันควรสงสัยในความเป็นอิสระหรือความเป็นกลางของอนุญาโตตุลาการที่ได้รับการแต่งตั้งรายใด คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจยื่นหนังสือคัดค้านการตั้งอนุญาโตตุลาการรายนั้นพร้อมด้วยเหตุผลของการคัดค้านตามแบบ อญ.6 ที่สำนักงานกำหนดต่อสำนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุนั้น ทั้งนี้ ต้องกระทำก่อนวันที่อนุญาโตตุลาการสั่งปิดการพิจารณาข้อพิพาท

หากสำนักงานเห็นชอบกับการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการเลือกอนุญาโตตุลาการใหม่โดยนำความในข้อ 14 หรือข้อ 15 มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ดำเนินกระบวนพิจารณาอนุญาโตตุลาการใหม่หากข้อพิพาทนั้นมีอนุญาโตตุลาการเพียงคนเดียวหรือมีการคัดค้านอนุญาโตตุลาการทั้งคณะ แต่หากการคัดค้านไม่เป็นผลให้ดำเนินกระบวนพิจารณาต่อไป ทั้งนี้ การที่อนุญาโตตุลาการถูกคัดค้านหรืออนุญาโตตุลาการขอถอนตัว มิได้หมายถึงการยอมรับถึงความถูกต้องแห่งเหตุคัดค้าน

หมวด 5
กระบวนพิจารณาอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 19 กระบวนพิจารณาอนุญาโตตุลาการให้กระทำเป็นภาษาไทย

ข้อ 20 ไม่ว่าการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการจะได้ดำเนินไปแล้วเพียงใด หากอนุญาโตตุลาการเห็นสมควร อนุญาโตตุลาการอาจไกล่เกลี่ยข้อพิพาทนั้นก็ได้

ข้อ 21 การสืบพยานจะต้องดำเนินกระบวนพิจารณาโดยลับ เว้นแต่คู่กรณีจะตกลงเป็นอย่างอื่น และให้อนุญาโตตุลาการเป็นผู้กำหนดว่าจะสืบพยานหรือฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือ หรือจะดำเนินกระบวนพิจารณาโดยรับฟังเพียงพยานเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นใดก็ได้

ข้อ 22 หากอนุญาโตตุลาการเห็นว่าจำเป็นและสมควร อาจขอความเห็นเกี่ยวกับข้อพิพาทจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรืออาจขอความเห็นชอบจากคู่กรณีให้มีผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ความเห็นที่เกี่ยวข้องในข้อพิพาทได้ ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญต้องมีความเป็นอิสระ และไม่มีส่วนได้เสียกับคู่กรณีอันอาจทำให้ไม่สามารถให้ความเห็นได้อย่างเป็นกลาง และยุติธรรม

ให้อนุญาโตตุลาการเป็นผู้กำหนดค่าตอบแทนผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินคนละห้าหมื่นบาทต่อข้อพิพาท และค่าตอบแทนดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการตามข้อ 36

ข้อ 23 ถ้าผู้ร้องไม่มาตามกำหนดนัดพิจารณานัดแรก และมิได้แจ้งเหตุขัดข้องเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนเริ่มพิจารณา อนุญาโตตุลาการอาจสั่งจำหน่ายคำร้องเสนอข้อพิพาทเสีย หรือหากอนุญาโตตุลาการเห็นสมควรอาจดำเนินกระบวนพิจารณาไปแต่ฝ่ายเดียวก็ได้

ในกรณีที่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มาตามกำหนดนัดพิจารณานัดอื่นใดที่มิใช่กำหนดนัดพิจารณานัดแรก และมิได้ยื่นคำร้องขอเลื่อนกระบวนพิจารณาหรือมิได้แจ้งเหตุขัดข้องเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนเริ่มพิจารณา หากอนุญาโตตุลาการเห็นสมควรก็ให้ดำเนินกระบวนพิจารณาไปแต่ฝ่ายเดียว

กรณีผู้ถูกร้องขอเลื่อนกำหนดนัดพิจารณาและอนุญาโตตุลาการเห็นสมควรให้เลื่อนกระบวนพิจารณาได้แต่ไม่เกินสองนัด โดยอนุญาโตตุลาการอาจคิดค่าใช้จ่ายจากผู้ถูกร้องตามความเป็นจริง (ถ้ามี) เพื่อจ่ายให้กับผู้ร้องก็ได้ โดยค่าใช้จ่ายดังกล่าวมิให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายตามข้อ 36

ข้อ 24 ถ้าคู่กรณีไม่มีพยานหลักฐานอื่นใดมาเสนอต่ออนุญาโตตุลาการอีก ให้อนุญาโตตุลาการสั่งปิดการพิจารณา

หมวด 6
คำชี้ขาด

ข้อ 25 การทำคำชี้ขาดต้องให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตั้งอนุญาโตตุลาการ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นและสมควรให้เป็นดุลยพินิจของอนุญาโตตุลาการที่จะขยายระยะเวลาออกไปได้อีกแต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ตั้งอนุญาโตตุลาการ หรือคู่กรณีจะตกลงขยายระยะเวลาเป็นอย่างอื่น

ข้อ 26 ในกรณีที่เป็นข้อพิพาทที่มีอนุญาโตตุลาการสามคนเป็นผู้ชี้ขาดข้อพิพาท ให้อนุญาโตตุลาการมีคะแนนเสียงคนละหนึ่งเสียง และการทำคำชี้ขาดให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่สามารถทำคำชี้ขาดเนื่องจากไม่อาจหาเสียงข้างมากได้ ให้ประธานอนุญาโตตุลาการเป็นผู้ทำคำชี้ขาดเพียงผู้เดียว

ข้อ 27 คำชี้ขาดจะต้องทำตามแบบ อญ.7 ที่สำนักงานกำหนด โดยสำนักงานจะส่งสำเนาคำชี้ขาดไปยังคู่กรณีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่อนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาด

ข้อ 28 สำนักงานอาจเปิดเผยคำชี้ขาดต่อสาธารณชนโดยไม่เปิดเผยชื่อจริงของคู่กรณี เว้นแต่คู่กรณียินยอม

ข้อ 29 ในกรณีที่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อความในคำชี้ขาดคู่กรณีฝ่ายนั้นอาจยื่นคำร้องต่ออนุญาโตตุลาการเพื่อให้อนุญาโตตุลาการตีความข้อความดังกล่าว โดยยื่นผ่านสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คู่กรณีฝ่ายนั้นได้รับสำเนาคำชี้ขาด ทั้งนี้ ให้ถือว่าการตีความเป็นส่วนหนึ่งของคำชี้ขาดดังกล่าว

[1]ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้เป็นดุลยพินิจของอนุญาโตตุลาการที่จะขยายระยะเวลาออกไปได้อีกตามสมควร

ข้อ 30[1] ในกรณีที่อนุญาโตตุลาการมิได้ชี้ขาดในประเด็นที่เป็นสาระสำคัญใด คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจยื่นคำร้องต่ออนุญาโตตุลาการเพื่อให้อนุญาโตตุลาการทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมในประเด็นนั้น โดยยื่นผ่านสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คู่กรณีฝ่ายนั้นได้รับสำเนาคำชี้ขาด ทั้งนี้ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้เป็นดุลยพินิจของอนุญาโตตุลาการที่จะขยายระยะเวลาออกไปได้อีกตามสมควร

ในกรณีที่อนุญาโตตุลาการเห็นว่าประเด็นนั้นเป็นสาระสำคัญและยังมิได้ชี้ขาดไว้ ให้ทำคำชี้ขาดในประเด็นนั้นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง

หากอนุญาโตตุลาการเห็นว่าการทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมนั้นไม่อาจกระทำได้นอกจากจะต้องรับฟังข้อเท็จจริงนั้นเพิ่มเติม อนุญาโตตุลาการอาจสั่งให้คู่กรณีนำพยานหลักฐานมาสืบได้ ทั้งนี้ อนุญาโตตุลาการจะต้องทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นให้เป็นดุลยพินิจของอนุญาโตตุลาการที่จะขยายเวลาออกไปได้อีกตามสมควร ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง

ข้อ 31 ให้อนุญาโตตุลาการส่งมอบสำนวนความและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเพื่อให้สำนักงานจัดเก็บ

---

[1] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สอ. 8/2556 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2556)

[1] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สอ. 8/2556 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2556)

หมวด 7
ค่าป่วยการอนุญาโตตุลาการ และค่าใช้จ่ายอื่น

ข้อ 32[1] ค่าป่วยการอนุญาโตตุลาการให้คิดในอัตราร้อยละสองของค่าเสียหายที่เรียกร้อง ทั้งนี้ ต้องไม่ต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท โดยอนุญาโตตุลาการจะกำหนดผู้มีหน้าที่ในการชำระค่าป่วยการดังกล่าว

[2]ในกรณีการร่วมกันยื่นคำร้องเสนอข้อพิพาทตามข้อ 8 ให้คิดค่าป่วยการอนุญาโตตุลาการตามอัตราในวรรคหนึ่งจากค่าเสียหายที่เรียกร้องรวมกันทั้งหมด แต่ค่าป่วยการดังกล่าวไม่เกินห้าแสนบาทต่อข้อพิพาท และในกรณีที่มีการตั้งอนุญาโตตุลาการสามคนให้คิดค่าป่วยการตามอัตราดังกล่าว และอนุญาโตตุลาการแต่ละรายจะได้รับค่าป่วยการไม่เกินห้าแสนบาทต่อข้อพิพาท

ข้อ 33[1] หากผู้ร้องไม่วางเงินประกันค่าป่วยการอนุญาโตตุลาการและค่าตอบแทนในการพิจารณาข้อพิพาทของอนุญาโตตุลาการตามที่กำหนดในข้อ 9(1) ให้ถือว่าผู้ร้องไม่ประสงค์จะดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการต่อไป

ข้อ 34[1] อนุญาโตตุลาการที่ได้รับการแต่งตั้งจากคู่กรณีให้เป็นผู้ชี้ขาดข้อพิพาทมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนในการพิจารณาข้อพิพาทหนึ่งหมื่นบาทต่อข้อพิพาท โดยให้คู่กรณีรับภาระฝ่ายละกึ่งหนึ่ง

ข้อ 35 ในกรณีที่มีการยุติกระบวนการอนุญาโตตุลาการไม่ว่ากรณีใด หากอนุญาโตตุลาการมีคำสั่งให้คู่กรณีฝ่ายใดเป็นผู้มีหน้าที่ชำระค่าป่วยการ อนุญาโตตุลาการจะคืนเงินประกันค่าป่วยการโดยไม่มีดอกเบี้ยให้แก่คู่กรณีตามจำนวนที่คู่กรณีไม่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินค่าป่วยการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่อนุญาโตตุลาการมีคำสั่งเช่นว่านั้น

---

[1] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สอ. 8/2556 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2556)

[2] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สค. 39/2559 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2559 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2559)

[1] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สอ. 8/2556 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2556)

[1] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สอ. 8/2556 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2556)

ข้อ 36[1] ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการ ให้คู่กรณีรับภาระฝ่ายละกึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมด ทั้งนี้ สำนักงานจะรับภาระค่าใช้จ่ายในส่วนของผู้ร้องตามที่สำนักงานเห็นสมควร

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง สำนักงานจะถือว่ากระบวนการอนุญาโตตุลาการเริ่มตั้งแต่วันแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ

หมวด 8[1]

การผ่อนผันระยะเวลา

ข้อ 37 ในกรณีมีเหตุจำเป็นและสมควรที่ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้องไม่อาจดำเนินการดังต่อไปนี้ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้องยื่นคำร้องขอขยายเวลาต่อสำนักงานก่อนสิ้นสุดระยะเวลาดังกล่าว และให้สำนักงานมีคำสั่งให้ขยายระยะเวลาได้ตามสมควร

(1) การแก้ไขเพิ่มเติมคำร้องเสนอข้อพิพาทตามข้อ 9(3) หรือคำคัดค้านข้อพิพาทตามข้อ 10 วรรคสอง (2) ก่อนการเริ่มกระบวนพิจารณาอนุญาโตตุลาการตามหมวด 5

(2) การยื่นคำคัดค้านข้อพิพาทตามข้อ 10

(3) การแจ้งและการคัดค้านรายชื่ออนุญาโตตุลาการ และการเลือกอนุญาโตตุลาการตามข้อ 14 และข้อ 15

(4) การคัดค้านการตั้งอนุญาโตตุลาการตามข้อ 18

ประกาศ ณ วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2551

(นายธีระชัย ภูวนาถนรานุบาล)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

---

[1] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สอ. 8/2556 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2556)

[1] แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สอ. 8/2556 เรื่อง กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2556)